ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 12.12.2019
COM(2019) 639 final

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Επανεξέταση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού αριθ. 654/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Επανεξέταση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού αριθ. 654/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα έκθεση αφορά τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 654/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014 («κανονισμός επιβολής»)[1], ο οποίος προβλέπει τους κανόνες και τις διαδικασίες που διασφαλίζουν την αποτελεσματική και έγκαιρη άσκηση των δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει διεθνών εμπορικών συμφωνιών. Ο κανονισμός επιβολής παρέχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση τη δυνατότητα να αναστέλλει ή να ανακαλεί υποχρεώσεις βάσει της συμφωνίας του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) και άλλων διεθνών εμπορικών συμφωνιών, συμπεριλαμβανομένων των περιφερειακών και των διμερών συμφωνιών, *ύστερα από* την εκδίκαση εμπορικών διαφορών βάσει της εκάστοτε συμφωνίας. Εξουσιοδοτεί επίσης την Επιτροπή να επανεξισορροπεί τις υποχρεώσεις σύμφωνα είτε με το άρθρο 8 της συμφωνίας του ΠΟΕ για τα μέτρα διασφάλισης είτε με τις διατάξεις για τα μέτρα διασφάλισης που προβλέπονται σε άλλες διεθνείς συμφωνίες, και να ανταποκρίνεται σε τροποποιήσεις των παραχωρήσεων που εφαρμόζονται από άλλα μέλη του ΠΟΕ, όπως προβλέπεται στο άρθρο XXVIII της GATT.

Η αναστολή ή ανάκληση των υποχρεώσεων μπορεί να οδηγήσει στη θέσπιση μέτρων εμπορικής πολιτικής της ΕΕ μέσω εκτελεστικής πράξης μετά τη διαδικασία εξέτασης. Τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν i) την αναστολή των δασμολογικών παραχωρήσεων και την επιβολή νέων ή αυξημένων τελωνειακών δασμών· ii) την καθιέρωση ή αύξηση των ποσοτικών περιορισμών στις εισαγωγές αγαθών μέσω ποσοστώσεων, αδειών εισαγωγής ή εξαγωγής, ή άλλων μέτρων· και iii) την αναστολή παραχωρήσεων όσον αφορά αγαθά, υπηρεσίες ή προμηθευτές στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων.

2. ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Με το άρθρο 10 του κανονισμού επιβολής ανατέθηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επανεξετάσει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, ιδίως τα μέτρα εμπορικής πολιτικής που είναι δυνατόν να ληφθούν, καθώς και την εφαρμογή του, και να υποβάλει έκθεση με τα πορίσματά της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Μετά την αρχική επανεξέταση (άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού), η οποία διεξήχθη τον Ιούλιο του 2017, η επανεξέταση δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 1 του κανονισμού προγραμματίστηκε για τις 18 Ιουλίου 2019.

Κατά τη διενέργεια της επανεξέτασης προέκυψε ανάγκη τροποποίησης του κανονισμού. Συνεπώς, η έκθεση επανεξέτασης συνοδεύεται πλέον από νομοθετική πρόταση για την τροποποίηση του κανονισμού.

---

[1] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 654/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, περί ασκήσεως των δικαιωμάτων της Ένωσης για την εφαρμογή και την επιβολή των διεθνών εμπορικών κανόνων (ΕΕ L 189 της 27.6.2014, σ. 50).

3. ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΕΔΙΟΥ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΕΠΙΒΟΛΗΣ

3.1. Πεδίο εφαρμογής του κανονισμού

Το άρθρο 3 του κανονισμού επιβολής προβλέπει περιπτώσεις στις οποίες εφαρμόζεται ο κανονισμός επιβολής και η ΕΕ έχει δικαίωμα να εφαρμόζει αντίμετρα. Η ΕΕ μπορεί να εφαρμόσει αυτά τα μέτρα μόνο 1) ύστερα από δεσμευτική εκδίκαση εμπορικής διαφοράς υπέρ της ΕΕ, 2) για τον σκοπό ενωσιακών μέτρων επανεξισορρόπησης ως αντίδραση σε μέτρο διασφάλισης που επιβλήθηκε από άλλη χώρα όπως προβλέπεται βάσει των ισχυόντων κανόνων του διεθνούς εμπορίου, ή 3) όταν ένα μέλος του ΠΟΕ τροποποιεί ή αποσύρει τις παραχωρήσεις του βάσει του άρθρου XXVIII της GATT του 1994 και δεν έχει συμφωνηθεί αντισταθμιστική προσαρμογή.

3.1.1. Ύστερα από δεσμευτική εκδίκαση εμπορικής διαφοράς υπέρ της ΕΕ

Η πρώτη περίπτωση στην οποία μπορεί να εφαρμοστεί ο κανονισμός επιβολής είναι όταν μια διαδικασία επίλυσης διαφορών στο πλαίσιο του ΠΟΕ ή άλλων διεθνών εμπορικών συμφωνιών οδήγησε σε δεσμευτική εκδίκαση της εμπορικής διαφοράς και δημιουργεί το ενωσιακό δικαίωμα της αναστολής υποχρεώσεων λόγω της μη εφαρμογής από τον ηττηθέντα διάδικο.

Κατά την περίοδο που υπόκειται σε επανεξέταση δεν σημειώθηκε καμία τέτοια περίπτωση· ωστόσο, μετά την έγκριση της έκθεσης του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου σχετικά με τη συμμόρφωση στην εν εξελίξει διαφορά για την Boeing στο πλαίσιο του ΠΟΕ[2] τον Απρίλιο του 2019, η οποία επιβεβαίωσε ότι οι επιδοτήσεις των Ηνωμένων Πολιτειών προς την Boeing εξακολουθούν να προκαλούν σημαντική ζημία στην Airbus, η Επιτροπή ξεκίνησε δημόσια διαβούλευση[3] σχετικά με έναν προκαταρκτικό κατάλογο προϊόντων από τις Ηνωμένες Πολιτείες για τα οποία η Ένωση μπορεί να λάβει αντίμετρα. Επί του παρόντος, η διαιτησία του ΠΟΕ σχετικά με το επίπεδο των αντιμέτρων βρίσκεται σε εξέλιξη. Οι δημόσιες διαβουλεύσεις αποτελούν το πρώτο βήμα για την επιβολή μέτρων εμπορικής πολιτικής στο πλαίσιο του κανονισμού επιβολής.

Όπως είναι γνωστό, το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ βρίσκεται σε κατάσταση κρίσης. Ο κανονισμός έχει σχεδιαστεί, όσον αφορά τον ΠΟΕ, με βάση έναν πλήρως λειτουργικό μηχανισμό επίλυσης διαφορών, συμπεριλαμβανομένης της επανεξέτασης από το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ, ο οποίος οδηγεί σε τελική και δεσμευτική εκδίκαση. Κατά τα τελευταία δύο έτη αυτή η ασφάλεια δικαίου απειλείται ολοένα και περισσότερο από την παρακώλυση του διορισμού νέων μελών του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου. Το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ δεν μπορεί να εξετάσει εφέσεις εάν έχει λιγότερα από τρία μέλη. Από τις 11 Δεκεμβρίου 2019 ο αριθμός των μελών του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου

---

[2] Ηνωμένες Πολιτείες — Μέτρα που επηρεάζουν το εμπόριο των μεγάλων αεροσκαφών πολιτικής αεροπορίας — Δεύτερη καταγγελία (DS353).

[3] WTO Boeing dispute: EU issues preliminary list of U.S. products considered for countermeasures (Διαφορά για την Boeing στο πλαίσιο του ΠΟΕ: η ΕΕ εκδίδει προκαταρκτικό κατάλογο για τα προϊόντα των ΗΠΑ για τα οποία εξετάζεται η λήψη αντιμέτρων)· https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/fi/ip_19_2162

έχει περιοριστεί σε ένα. Ενδέχεται, έτσι, η προσβολή των προσεχών εκθέσεων ειδικής ομάδας με έφεση να εισέρχεται «στο κενό», γεγονός το οποίο θα στερεί από τους διαδίκους την έκδοση τελεσίδικης, δεσμευτικής και εκτελεστής απόφασης.

Παρόλο που η ΕΕ ανέπτυξε μέτρα έκτακτης ανάγκης υπό τη μορφή «προσωρινής ρύθμισης», γεγονός που αποσκοπεί στην αναπαραγωγή του δευτεροβάθμιου μηχανισμού του ΠΟΕ μέσω της διαδικασίας διαιτησίας που προβλέπεται στο άρθρο 25 του μνημονίου συμφωνίας του ΠΟΕ για την επίλυση διαφορών, η εν λόγω ρύθμιση δεν είναι αυτόματη και η ΕΕ δεν έχει καμία εγγύηση ότι το άλλο μέρος θα συμφωνήσει με αυτήν.

Κατά την επανεξέταση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού επιβολής σχετικά με άλλες διεθνείς εμπορικές συμφωνίες εντοπίστηκε ακόμα μία πρόκληση. Ενδέχεται να προκύψει παρόμοια κατάσταση παρακώλυσης της επίλυσης διαφορών στο πλαίσιο άλλων εμπορικών συμφωνιών, συμπεριλαμβανομένων περιφερειακών και διμερών συμφωνιών, όταν μια τρίτη χώρα δεν συνεργάζεται, όπως απαιτείται, για τη λειτουργία του δεσμευτικού μηχανισμού επίλυσης διαφορών. Για παράδειγμα, σε περίπτωση που το άλλο μέρος δεν ορίσει διαιτητή και κανένας εφεδρικός μηχανισμός δεν αντιμετωπίσει την κατάσταση αυτή, η ΕΕ δεν θα είναι σε θέση να λάβει δεσμευτική εκτελεστή απόφαση.

Δεδομένου ότι ο κανονισμός εφαρμογής μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο *ύστερα από* δεσμευτική εκδίκαση, δεν μπορεί να επιτευχθεί ο στόχος του κανονισμού, ο οποίος συνίσταται στο να εξοπλιστεί η ΕΕ με τα μέσα που είναι αναγκαία για την αποτελεσματική και ταχεία αντίδραση σε παράνομα μέτρα τρίτων χωρών και για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ. Το κενό αυτό πρέπει να καλυφθεί και ο κανονισμός πρέπει να επικαιροποιηθεί ώστε να αντιμετωπίζει αυτές τις προκλήσεις.

3.1.2. Μέτρα επανεξισορρόπησης ως απάντηση σε μέτρο διασφάλισης τρίτης χώρας

Η δεύτερη περίπτωση στην οποία μπορεί να εφαρμοστεί ο κανονισμός επιβολής αφορά μέτρα επανεξισορρόπησης όταν μια τρίτη χώρα επιβάλλει μέτρο διασφάλισης χωρίς να συμφωνήσει με την ΕΕ ως προς την αντιστάθμιση.

Μέχρι σήμερα, ο κανονισμός έχει χρησιμοποιηθεί μία φορά για τον σκοπό αυτό, συγκεκριμένα σε απάντηση στους εισαγωγικούς δασμούς που επέβαλαν οι Ηνωμένες Πολιτείες για τον χάλυβα και το αλουμίνιο το 2018. Η ΕΕ θέσπισε μέτρα επανεξισορρόπησης με τη μορφή πρόσθετων δασμών για ορισμένα προϊόντα που εισάγονται από τις ΗΠΑ[4]. Όσον αφορά τη διαδικασία, η έγκριση της εκτελεστικής πράξης με την οποία επιβλήθηκαν τα μέτρα επανεξισορρόπησης διήρκησε συνολικά δύο μήνες, δηλαδή το χρονικό διάστημα που επιβάλλεται από τη συμφωνία του ΠΟΕ. Χάρη στον κανονισμό επιβολής, η ΕΕ ήταν σε θέση να ανταποκριθεί ταχέως στα μέτρα διασφάλισης των ΗΠΑ και να προασπίσει τα οικονομικά της συμφέροντα. Ως εκ τούτου, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο κανονισμός επιβολής αποδείχθηκε εξαιρετικά χρήσιμος και αποτελεί ουσιώδες μέρος της αντίδρασης της ΕΕ έναντι των μέτρων των ΗΠΑ για τον χάλυβα και το αλουμίνιο.

[4] Τα μέτρα αυτά θεσπίστηκαν με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/724 της Επιτροπής, της 16ης Μαΐου 2018, περί ορισμένων μέτρων εμπορικής πολιτικής που αφορούν ορισμένα προϊόντα καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 122 της 17.5.2018, σ. 14-28) και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/886 της Επιτροπής, της 20ής Ιουνίου 2018, περί ορισμένων μέτρων εμπορικής πολιτικής που αφορούν ορισμένα προϊόντα καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/724 (ΕΕ L 158 της 21.6.2018, σ. 5-18).

3.1.3. Τροποποίηση των παραχωρήσεων βάσει του άρθρου XXVIII της GATT του 1994

Η τρίτη περίπτωση εφαρμογής του κανονισμού επιβολής είναι η τροποποίηση εκ μέρους άλλου μέλους του ΠΟΕ των παραχωρήσεων βάσει του άρθρου XXVIII της GATT του 1994, χωρίς να έχει συμφωνηθεί σχετική αντιστάθμιση με την ΕΕ. Κατά την περίοδο επανεξέτασης, δεν έχει σημειωθεί τέτοια περίπτωση. Εντούτοις, ο κανονισμός μπορεί να έχει διαδραματίσει κάποιον ρόλο σε αυτόν τον τομέα, διότι απλώς και μόνο η ύπαρξη του κανονισμού υποδεικνύει σε άλλα μέλη του ΠΟΕ ότι η ΕΕ μπορεί να κάνει χρήση των δικαιωμάτων της επανεξισορρόπησης βάσει του άρθρου XXVIII εάν δεν συμφωνηθεί σχετική αντιστάθμιση, για την οποία ισχύει επίσης αυστηρή προθεσμία.

3.2. Μέτρα εμπορικής πολιτικής και εφαρμογή μέχρι σήμερα

Το άρθρο 5 του κανονισμού επιβολής παρέχει έναν κατάλογο αντιμέτρων, τα επονομαζόμενα μέτρα εμπορικής πολιτικής, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιούνται όταν η ΕΕ έχει το δικαίωμα να αντιδρά σε εμπορικούς φραγμούς του άλλου μέρους. Ο κατάλογος προβλέπει τρία είδη ενωσιακών μέτρων, συγκεκριμένα α) την αναστολή των δασμολογικών παραχωρήσεων και την επιβολή νέων ή αυξημένων τελωνειακών δασμών· β) την καθιέρωση ή αύξηση των ποσοτικών περιορισμών στις εισαγωγές ή τις εξαγωγές αγαθών· και γ) την αναστολή παραχωρήσεων στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων.

Κατά την επανεξέταση αυτού του μέρους του κανονισμού λήφθηκε ιδιαίτερα υπόψη η χρήση του κανονισμού επιβολής μέχρι σήμερα. Στην περίπτωση των πρόσθετων εισαγωγικών δασμών των ΗΠΑ για τον χάλυβα και το αλουμίνιο, η ΕΕ απάντησε στα μέτρα των ΗΠΑ με την αύξηση των εισαγωγικών δασμών σε ορισμένα προϊόντα που εισάγονται από τις ΗΠΑ. Ο κανονισμός αποδείχθηκε πολύ αποτελεσματικός από πλευράς χρόνου, καθώς ανταποκρίθηκε ταχέως στο μέτρο των ΗΠΑ, ενώ τήρησε τις αυστηρές προθεσμίες του ΠΟΕ για την έγκριση της εκτελεστικής πράξης, όπως και όσον αφορά το φάσμα των μέτρων που βρίσκονταν στη διάθεση της ΕΕ. Η ΕΕ επέβαλε αντίμετρα στο ποσό της συνολικής αξίας των μέτρων των ΗΠΑ που υπόκεινται σε επανεξισορρόπηση· ωστόσο, σημαντικό τμήμα των ενωσιακών μέτρων επανεξισορρόπησης αναβλήθηκαν για τρία έτη μετά την εισαγωγή των δασμών των ΗΠΑ, όπως απαιτείται από το άρθρο 8 παράγραφος 3 της συμφωνίας του ΠΟΕ για τα μέτρα διασφάλισης. Έτσι αποκαταστάθηκε, στον βαθμό που το επιτρέπει η συμφωνία του ΠΟΕ, η ισορροπία των αμοιβαίων παραχωρήσεων και οφελών στις εμπορικές σχέσεις μεταξύ των ΗΠΑ και της ΕΕ. Η ενέργεια αυτή επιβεβαίωσε επίσης την αποτελεσματικότητα, την καταλληλότητα και τη σημασία του κανονισμού επιβολής ως προς την ικανότητα της ΕΕ να αντιδρά και να υπερασπίζεται τα οικονομικά της συμφέροντα με άμεσο και αποδοτικό τρόπο.

Τα άλλα δύο είδη μέτρων που επιτρέπονται από τον κανονισμό επιβολής —η καθιέρωση ή αύξηση των ποσοτικών περιορισμών στις εισαγωγές ή εξαγωγές αγαθών και η αναστολή παραχωρήσεων στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων— δεν έχουν ακόμη δοκιμαστεί, αλλά παραμένουν διαθέσιμα για μελλοντική χρήση.

Επιπλέον, ενώ ο κανονισμός δεν καλύπτει άλλα πιθανά μέτρα, ιδίως στον τομέα των υπηρεσιών ή της διανοητικής ιδιοκτησίας, η Επιτροπή θεωρεί ότι η αξιολόγησή του, κατά την πρώιμή της εκτίμηση το 2017 σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού, εξακολουθεί να ισχύει σε αυτό το στάδιο. Αυτή η επανεξέταση αφορούσε, συγκεκριμένα, μέτρα εμπορικής πολιτικής που μπορούν να εγκριθούν βάσει του κανονισμού. Επί του παρόντος, η Επιτροπή δεν αντιλαμβάνεται την ανάγκη και τη χρησιμότητα μιας σχετικής επέκτασης του κανονισμού. Και αυτό ισχύει ιδίως διότι από

την επανεξέταση προκύπτει ότι, προς το παρόν, και με βάση τη χρήση του κανονισμού μέχρι σήμερα, η ΕΕ διαθέτει επαρκές φάσμα αποτελεσματικών μέτρων για την προστασία των συμφερόντων της και σε μελλοντικές περιπτώσεις εφαρμογής του κανονισμού. Πρέπει επίσης να υπενθυμιστεί ότι βάσει του κανονισμού είναι δυνατόν να ληφθούν δύο άλλα είδη μέτρων τα οποία δεν έχουν χρησιμοποιηθεί μέχρι σήμερα, αλλά παραμένουν διαθέσιμα για μελλοντική χρήση. Η Επιτροπή θεωρεί σημαντικό να συνεχίσει να παρακολουθεί και να επανεξετάζει το φάσμα των διαθέσιμων μέτρων, όπως και τη χρησιμότητά τους. Η επανεξέταση αυτή θα πρέπει να βασίζεται και στις δύο μελλοντικές περιπτώσεις εφαρμογής και σε άλλες εξελίξεις που ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στην αποτελεσματικότητα του κανονισμού επιβολής στο ευρύτερο πλαίσιο.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Εν κατακλείδι, ενώ μέχρι στιγμής έχει χρησιμοποιηθεί μόνο μία φορά, ο κανονισμός επιβολής αποδείχθηκε ουσιαστικό μέσο προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ ως αντίδραση στους εμπορικούς φραγμούς που επιβάλλουν τρίτες χώρες. Παρά την περιορισμένη χρήση του κανονισμού, έχει αποδειχθεί στην πράξη ότι η ΕΕ μπορεί να αντιδράσει ταχέως και αποτελεσματικά, χάρη στην ύπαρξη του κανονισμού. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, πέρα από την έως τώρα εφαρμογή του κανονισμού, απλώς και μόνο η ύπαρξή του έχει σημαντικό αντίκτυπο, δεδομένου ότι αποτελεί ισχυρό μήνυμα της ικανότητας της ΕΕ να προασπίζει τα δικαιώματά της. Η περιορισμένη χρήση του κανονισμού κατά την περίοδο επανεξέτασης θα μπορούσε, εν μέρει, να αποδοθεί στο γεγονός ότι οι εμπορικές διαφορές βρίσκονταν σε διαδικαστικό στάδιο. Το στάδιο της επιβολής αποτελεί πολύ προχωρημένο στάδιο μιας εμπορικής διαφοράς στο οποίο λίγες μόνο διαφορές φτάνουν, δεδομένου ότι οι περισσότερες επιλύονται με ικανοποιητικό τρόπο πολύ νωρίτερα.

Οι αναδυόμενες προκλήσεις που άπτονται της θεσμικής κρίσης στον ΠΟΕ όσον αφορά την επίλυση διαφορών, καθώς και οι πιθανές αδυναμίες στην επίλυση διαφορών στο πλαίσιο άλλων διεθνών εμπορικών συμφωνιών, εγείρουν ανησυχίες ως προς την αποτελεσματικότητα του κανονισμού όπως είναι διαμορφωμένος σήμερα. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί το πεδίο εφαρμογής των καταστάσεων στις οποίες μπορεί να χρησιμοποιηθεί ο κανονισμός επιβολής, ώστε να εξασφαλιστεί ότι η ΕΕ θα μπορεί να υπερασπιστεί αποτελεσματικά τα οικονομικά της συμφέροντα και στο μέλλον. Σύμφωνα με την πρόταση τροποποίησης, η Επιτροπή θα συνεχίσει να παρακολουθεί τη συνολική χρήση και χρησιμότητα του κανονισμού.